

Звідки взявся диявол?

Чому праведний Бог Єгова дозволив сатані жити й впливати на людей до лукавства? Чи воно так завжди буде? Чи існує спосіб для чесних людей, щоб вони себе захистили від того впливу?

Диявол не був завжди дияволом. Був час, коли він тішився високою позицією в родині Божій. Він був духовним сином Божим, якого ім'я було Люцифер. Незважаючи на уяву деяких людей, він не був препоганою потворою з рогами та хвостом, ні, він був прекрасним сотворінням. «Ти печать досконалості, повен мудрості і корона краси. Ти пробував у Едені, садку Божому: усякий дорогий камінь – на одежі твоїй...» (Езеїїла 28:12-15).

Згідно з його спорідненням як сином Божим, йому дано становище великого довір'я та відповідальності, бути сторожем людства. Цей призначений уряд, згідно Біблії, в Езек. 28:14, названо: «помазаний херувим, що охороняє» (Англ. Вер.) Бог помістив звершену пару людей в городі Еден, тож завданням духа Люцифера було допомагати їм сповняти Божі заповіді й навчати їх про їх властиве споріднення до Творця. Тому про нього можна було сказати: «пробував у Едені».

Якийсь час все йшло добре у вселеній, і звершений мир панував у цілому всесвіті. Але це було не довго. Захланність та самолюбність увійшли в нього. Люцифер мав великі видіння. Він передбачив людський рід на звершеній землі, що гармонійно й в посвяті віддає поклін Єгові, як великому Цареві й Дателеві всякого добра. Люцифер забажав цього поклоніння для себе, і через те його серце стало злющим. Він збунтувався проти Теократичного порядку. «Як же ти впав з неба, о Люцифере, ти, сину поранку! Як же ти провалився на землю, ти, що топтав народи! Ти бо сказав у серці своїм: я зійду на небо, поставлю мій престол над зорями Божими; і засяду на горі між богами на краю півночі. Взіду на висоти хмарні, рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься». (Ісаї 14:12 – 14, Англ. Вер.)

Серце – це гніздо основаних думок. Це орган, який порушує до діяльності. «Із глибини серця уста промовляють» – промовив Господь. Завважте, що Люцифер сказав «у серці своїм», що він возвеличить себе. Цього навіть не потрібно було висказувати своїми устами. Напряма його дій був достатнім. Це вперше про-явилось через хитре й скрите введення гріха в світ. Бог

Єгова заповів першій звершеній парі не їсти з дерева пізнання добра і зла, бо це принесе їм смерть. Люцифер спонукав Еву до неслухняності. Уживши свого речника вужа, він сказав до неї: "Ти напевно не вмиєш". Ця перша брехня започаткувала Люцифера, як "батька брехні". (Івана 8:44.).

Хоч Бог виніс присуд смерті Люциферу, проте слова того вироку вказують, що проміне певний період часу поки він буде виконаний. "І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розчавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в п'яту". (Буття 3:15, А.П.В). Диявол мусів мати час, щоби виплекати своє насіння. Від цієї точки в Біблії говориться про нього не як про Люцифера, а як про сатану, вужа, диявола й змія. (Об'явлення 12:9).

Відвернувши першу пару від Бога в неласку, тепер він думав, що успішно дійде до своєї мети: «Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого... підіймусь понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!» З глумом та насмішкою він немовби говорив: "Єгово, ти не можеш поставити людей на землі, яких я не міг би якимось чином відвернути від Тебе". В дійсності цих слів в Біблії немає, але що вони були висказані в тому смислі, є ясно і точно. В книзі Йова, читаємо: "Сталося ж одного дня, що сини Божі прийшли стати перед Господом. Прийшов і сатана між ними. І поспитав Господь сатану: Звідкіля прийшов еси? Відказав Господеві сатана й промовив: Я ходив по землі й обійшов її навкруги. І сказав Господь сатані: А звернув ти увагу на слугу Мого Йова? бо нема такого на землі, такого щирого, справедливого, богобоязливого та щоб цурався так усього лихого. І відказав сатана Господеві та й промовив: Чи то ж Йов дармо такий богобоязливий? ... Працю рук його благословив еси, ... Простягни тільки руку й торкнись до всього, що він має, а він проклинатиме Тебе в лице Твоє." (Йова 1:6 - 11).

Слова того тексту відкривають давно існуючий спір між Богом та сатаною. Боже питання: «звідкіля прийшов еси, сатано? – і сатана відповів: "я ходив по землі", вказують, що Єгова дозволив сатані виплекати його насіння або дітей з між людей. Крім хвальби сатани, що бажав установити собі престіл над зорями небесними, той виклик включив також справу невинності чоловіка відносно його Творця.

Йов дійсно існував. Він був нащадком Авраама й жив біля 1 700 років перед Христом, або 2 300 років по бунті сатани в Едені. На протязі цього часу люди мали нагоду доказати їх невинність до Всевишнього. Отже, той спір не був новий в часі Йова.

Сторінки Біблії повні оповідань про тих, що знехтували свого Творця під впливом сатани. З другої сторони, були й такі мужі, як от Йов, що змогли видержати все, що сатана вчинив їм, і своїм напрямком дій серед таких обставин доказали, що він - "батько брехні" і цілком неспосібний "бути подібним Всевишньому".

Приклад цього маємо з історії жидів. Коли вони, як народ, прикладали свої зусилля служити Єгові й сповняти Його заповіді, тоді Він був з ними, воював в битвах за них, і давав їм економічний добробут. Коли ж вони піддавалися принадам диявола й присвоювали собі поширені поганські обряди оточуючих народів, тоді Єгова забирав Свою охорону, а вони терпіли з руки сатани.

В жодному періоді часу диявол не зміг відвернути всі сотворіння від Сотворителя. У всіх періодах історії від часу Едену жили вірні чоловіки й жінки, яких невинність до Бога була поза докором і яких диявол не міг відвернути від правдивого почитання Єгові.

Так було і з Христом. Хоч Він умер ганебною смертю з руки сатани, однак сатана не зміг Ним доказати, що невинність до Бога є неможливою справою для людських сотворінь серед усяких обставин, які диявол може витворити.

Писання вказують, що тим обіцяним насінням є Христос, що має «розчавити голову вужеві», і в Об'явлення 12:7-9 говориться, що Він уже зробив кроки відносно цього питання: "І постала війна на небі: Михаїл і ангели Його воювали проти змія, і змії воював і ангели його, і не здоліли; ані місця вже не знайдемо по них на небі. І скинутий змії великий, вуж вікодавний званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселену, скинутий на землю, і ангели його з ним скинуті." Є многократні докази, що ця подія взяла місце від 1914 р. до 1918р. Сатана вже більше не має доступу до неба. Він скинутий з неба на землю і всі його злі ангели або біси із ним. Він далі є невидимим духом-сторожем над непослушними людьми, і з цієї позиції він ще не усунутий.

Писання кажуть: "Горе живучим на землі й на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що

короткий йому час". (Об'явлення 12:12). Ми знаходимося саме тепер у тім періоді горя. Сатана знаючи, що його час обмежений для доказу його сторони виклику, проявляє всю свою лютість. Багато чесних людей роблять те, чого бажає сатана. Вони відвертаються від Бога, бо думають, що це Бог Єгова спричиняє такий смуток і горе. Але насправді, Він тільки дозволяє сатані доказати його чванливі привласнення до зверхності і маловір'я людей.

Призначений час для такого доказу вже майже скінчився, і диявол і його демони знають це. В Якова 2:19 говориться: "Ти віруєш, що Бог один; добре робиш: і біси вірують, та й тремтять". Вони тремтять, бо їх кінець уже близький.

Так він діяв на протязі 6000 років, тому сьогодні більшість людей сумніваються в існуванні сатани і його злих ангелів. Для них гріх, лукавство й зло, є тільки умовний стан, який наслідило людство. Але причина їх сумніву є вияснена в 2 Коринтян 11:14, читаємо: "І не дивно, сам бо сатана прикидається ангелом світла". Його засоби для обману людства видаються невинні. Створена ним Організація Світової Безпеки, Об'єднані Держави Народів, рухи злучених церков і т.п. — все це плани для засліплення людей до правдивого питання.

Стримання і знищення

Але так не буде завжди. Об'явлення. 20:1-3 говорить нам про час, коли архизводитель буде цілком стриманий в його діяльності. Він буде зв'язаний на тисячу років, щоб не зводив більше людей, аж прийде знов Божий час на його звільнення на короткий час. Та поки що зведення, брехня і лицемірство продовжується.

Тоді виникає питання: де стоїте ви в питанні невинності? Чи не підтримуєте ви вашим напрямом сатану? Багато смирних людей шукають одобрення від Єгови і своїми ділами доказують, що диявол є брехун. Як осягнути Боже признание? В 2 Тимофія 2:15 читаємо: "Старайся поставити себе вірним перед Богом, робітником без докору, право правлючи словом правди." Студіювання Слова Божого, вказує нам про хитрі махінації сатани, і як людина може відперти його. "Противтеся ж дияволу, то й утече він від вас". (Якова 4:7). Це не означає, що людина може бути вільна від нападів диявола, якщо має сильну віру. Поки сатана не буде знищений, він буде мати сильний вплив на людей. Остаточний кінець сатані прийде через його цілковите знищення. (Матвія 25:41). Те, що є

знищене вічним вогнем не може бути схоронене ніде, воно пропадає на віки. "Озеро вогняне і сірчане", в яке сатана-диявол, буде остаточно кинутий - це вічна смерть з якої немає воскресіння. "Це друга смерть". (Об'явлення 20: 10, 14, 15). Що Ісус Христос постаріється, що сатана-диявол буде знищений, то про це написано в листі до Жидів 2:14: "... щоб смертю знищити того, хто має владу смерти, щобто диявола, та визволити тих усіх, хто все життя страхом смерти тримався в неволі." Через свого пророка, Бог Єгова сказав до сатани: «...ти пострахом станеш і не буде тебе аж навіки!» (Езекіїля 28:19).

Аж тоді «бог цього лукавого світа» не зможе більше контролювати народи й невидимо панувати над ними. Сатана буде мертвий!

Тож озбройтеся в зброю знання! «Будьте тверезі, пильнуйте, бо ворог ваш, диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти. Противтеся йому твердою вірою, знаючи, що такі страждання трапляються й братам вашим по цілому світі». - 1 Петра 5:8, 9, Веймот.

СВІДКИ ЄГОВИ

Взято з кн. «Нехай Бог буде правдивий» ст.45-56
видавництво WatchTower 1948р.

Тел. +38 067 390 43 37; +38 095 51 55 480

Email: teokrat.org@gmail.com

Канал Youtube:

Свідки Єгови, Теократична Організація

«Як же ти впав з неба, о Люцифере, ти, сину поранку!.. Ти бо сказав у серці своїм: я зйду на небо, поставлю мій престол над зорями Божими; і засяду на горі між богами на краю півночі. Взіду на висоти хмарні, рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься».

Ісаї 14:12 -14